

[Arne Melchior]

vane. Jeg mener f.eks., at børn i den nævnte alder godt kunne have gymnastik sammen, hvad enten de er drenge eller piger. Der er mange ting, man skal passe på. Som der stod i læsebogen, da jeg gik i skole »Far ror, mor syr«, altså denne angivelse af, hvad der passer sig for drenge og piger, må jeg selv efter erfaringer med mine egne unger erkende ikke bør være alt for fastlåst. På den anden side, når man i slutningen af bogen siger, at drenge og piger i alderen 9–12 år har en tendens til at rotte sig sammen i henholdsvis drenge- og pige grupper, så tror jeg nu nok, at der vil gå adskillige århundreder, før man selv med de bedste tilbud og de mest åbne opdragelsesmetoder vil være kommet ud over det, og det er jeg slet ikke sikker på man skal.

Min tid er udløbet, så jeg skal kun tage stilling til dagsordenen og sige, at når CD formentlig ikke vil kunne stemme for den – det er klart, vi skal have den i gruppen – skyldes det ikke de gode intentioner i den, for dem kan vi udmærket tilslutte os, men der står klart – og selv hvis det ikke havde stået der, ville det have været klart – at et pålæg til regeringen af denne art skal udløse penge, både statspenge og de decentraliserede kommune- og amtspenge, og da vi ikke har disse penge til rådighed at give regeringen og kommunerne, kan vi anstændigvis ikke anbefale, at man stemmer for et pålæg, som er et slag i luften. Det er meget godt, at hr. Bernhard Baunsgaard siger, at den er blødt og alment formuleret, og det er den, men hvis der overhovedet skal være alvor i at vedtage dagsordenen, må der også være mulighed bag de pligter, man pålægger en regering.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Nu er det to gange i dag, af fru Annelise Gotfredsen og nu sidst af hr. Arne Melchior, blevet sagt, at denne debat egentlig er lidt overflødig eller lidt post festum, fordi vi lige har haft debatten om børnekommissionens rapport. Jeg vil sige, at det ikke mindst er redegørelsen fra børnekommissionen, der har gjort, at jeg har ønsket at få denne debat op i dag, for børnekommissionen er jo, og har hele tiden været, blottet for det børnekulturpolitiske aspekt. Det gjorde jeg opmærksom på, da vi havde debatten om børnekommissi-

onen, det har jeg gjort opmærksom på i anden forbindelse langt tidligere, hvor jeg har været med til at opfordre til, at man tog børnekulturarbejdet med ind i arbejdet i børnekommissionen, og jeg talte om det her fra talerstolen den dag, vi havde drøftelsen af børnekommissionens rapport. Da der intet var, og da man øjensynlig heller ikke syntes, det var så nødvendigt, at der var noget, fandt jeg, at vi måtte pille det ud og diskutere det særskilt, selv om mit princip er, at børnekulturen naturligvis hører sammen med alle de andre ting, som vi gør for børn, og som vi ønsker for børn i dette samfund.

Wilhelm (VS):

Det var da godt, at mødet i det udenrigspolitiske nævn ikke varede længere, så vi var gået helt glip af hr. Arne Melchiors originale betragtninger.

Fru Ingerlise Koefoed nævnte for mig, at vi skulle huske på, at børnene ikke er én gruppe. Det er vi meget opmærksom på. Jeg tror, jeg sagde her i første omgang, at alene blandt de 0–16-årige er der en inhomogenitet i udviklingstrin og udtryksform, som langt overstiger resten af befolkningens. Ikke desto mindre må jeg nok forudskikke, at en del af vore beslutningspunkter vil komme til at gå på en grov fordelingsnøgle, som bare tager gruppens andel, og dette vil være et enormt fremskridt i forhold til fordelingen nu.

Man kan misunde fru Annelise Gotfredsen, som altid ved, hvad der er godt og rigtigt. I dag fik vi at vide, at hun vidste, hvad der var godt og rigtigt teater. Jeg tror også, jeg ved, hvad fru Annelise Gotfredsen mener er godt og rigtigt teater, og det skal hun have lov til at mene. Det ulykkelige er, at hun med djævelens vold og magt vil have alle andre til at mene det samme. Det er ikke alsidigheden, der præger det parti, når det kommer til kulturpolitikken.

Hr. Steffensen ville begynde at udrense folk, der har medvirket til kulturprodukter, og som politiet har fået kig på af en eller anden grund. Jeg vil dog anbefale, at man venter med at udrense, til folk i det mindste er dømt. Men der er jo masser af dem, der er dømt, så dem kunne kristeligt folkeparti jo starte med. Hvad med at fjerne alle Aakjærs bidrag til højskolesangbogen? Han er jo faktisk dømt for Jens Vejmand. Det var politisk